19.V. 2025.	***PONEDJELJAK*** *Celestin*	Za dar života, + papu Franju i za duše u čistilištu	*7*
		+ Marija i Josip Sabolić	*18:30*
20.V. 2025.	***UTORAK*** *Bernardin Sijenski*	+ Katarina Firšt i Ivan Glavnik	*7*
		Za teško bolesnu mamu	*18:30*
21.V. 2025.	***SRIJEDA*** *Dubravka*	+ Anđelka i Ilija Krapinec	*7*
		+ Mirica Pankarić	*18:30*
22.V. 2025.	***ČETVRTAK*** *Rita*	+ Milan i ob. Anić	*7*
		+ Katarina Šporčić	*18:30*
23.V. 2025.	***PETAK*** *Željko*	+ Ana Martinec, ob. Lepušić i Kušar	*7*
		+ Marija Husnjak	*18:30*
24.V. 2025.	***SUBOTA*** *Marija Pomoćnica*	+ Josip i ob. Horvat	*7*
		+ Ruža i Ivan Međimurec	*18:30*
25.V 2025.	***6. uskrsna nedjelja***	+ Marija i ob. Šemper, Bednajić i Lacković	*7*
		ŽUPNA	*9:30*
		+ob. Škondro, Rušak, Maletić i Debeljak	*11:30*
		+ ob. Koprić i Đurakić	*18:30*

zato je bila sposobna nepravdu radije podnijeti nego učiniti, uvredu oprostiti i zaboraviti. Oslobođena na tako bolan način svega onoga što ju je još vezalo uz zemlju, sveta Rita je opet počela razmišljati o svom davnom snu, to jest o ulasku u samostan. Silom prilika morala se odreći svoga zvanja, ali sada ga je opet po svaku cijenu željela ipak ostvariti. Zato se uputila u obližnji augustinski samostan sv. Magdalene. Bila je odbijena. Redovnice su smatrale da udovica nije prikladna za njihov samostan. Rita je i dalje molila da je prime, ali sve je bilo uzalud. Sveta Rita se tada sa živom vjerom što premješta bregove obratila svojim dragim svecima zaštitnicima: sv. Ivanu Krstitelju, sv. Augustinu i sv. Nikoli iz Tolentina, pa su je oni prema jednoj predaji po noći uveli u samostan. Došavši u samostan, mnogo je razmatrala o Isusovoj muci moleći Isusa da i osjetno postane dionicom njegove muke. Bila je uslišana pa je na čelu zadobila ranu, koja ju je podsjećala na Isusovu trnovu krunu, od koje je mnogo trpjela i koja joj više nije zarasla. Činila je druge pokore, osobito post. Zadnjih je godina u patnjama, što ih je strpljivo podnosila, bila posve prikovana uz svoj siromašni ležaj. Od svega ju je 22. svibnja 1447. smrt oslobodila. Naročito je zazivaju u bezizlaznim situacijama, teškim neizlječivim bolestima poput raka. Uz to je zazivaju i žene željne djece.

ŽUPNI URED SV. ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od 8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj priprave za brak. Prijava u župnom uredu mjesec dana prije vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme omogućite posjet svećenika. Bolesnike redovito pohađamo o Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s Komunalcem vrijeme sprovoda prijavite u župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije večernje svete mise u našoj crkvi je pobožnost euharistijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 19 Godina XVIII 18. svibnja 2025.g.

5. uskrsna nedjelja - godina C

ISUS UČITELJ LJUBAVI

Evanđelje Iv 13,31-33a.34-35

Pošto Juda iziđe iz blagovališta, reče Isus: »Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavio u njemu! Ako se Bog proslavio u njemu, i njega će Bog proslaviti u sebi, i uskoro će ga proslaviti! Dječice, još sam malo s vama. Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.«

Ostala čitanja: Dj 14,21-27; Otk 21,1-5a;

Prvo čitanje na petu uskrsnu nedjelju lijepi je opis iz Djela apostolskih iz kojeg saznajemo da su Pavao i Barnaba »utvrđivali duše učenika i opominjali ih na ustrajnost u vjeri, učeći ih da nam treba kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje.« S jedne strane i nama je potrebno ohrabrenje, a s druge strane moramo i na to misliti da drugi očekuju od nas ohrabrenja.

U drugom čitanju odlomak je uzet iz Knjige Otkrivenja, u kojemu sveti Ivan dijeli s nama svoje izvanredno viđenje o novom nebu i o novoj zemlji. Ali on ne govori o drugom svijetu, već o Božjem stanu među ljudima. Dobro je znati da se Božji svijet i naš svijet stapaju na svim područjima života.

U evanđelju Isus proglašava novu zapovijed: »ljubite jedan drugoga!« U ovom kratkom evanđeoskom odsjeku možemo usmjeriti pažnju na više zanimljivih pojedinosti. Isus je ovom prilikom svoje apostole nazvao »sinovima« (»Sinci, još sam malo s vama!«). To upućuje na to da se Isus postavio u ulogu roditelja. Svoje učenike on je nazivao slugama (»više vas ne nazivam svojim slugama« ili kada im je rekao da se smatraju »beskorisnim slugama«), zatim djecom, učenicima, prijateljima. Sada ih je nazvao svojim sinovima. To sugerira da sada više nisu mala djeca, već odrasli ljudi, kojima se može povjeriti odgovorna zadaća. I doista, zapovijed ljubavi nije molba, ni preporuka, nije ni apel, već zapovijed: »Dajem vam novu zapovijed!« Isus nam se i danas obraća kao onaj koji ima vlast zapovijedati. Kršćanstvo nije klub dobrovoljaca, već je to Crkva učenika odabranih od Isusa u kojoj ima i dužnosti, koje su, međutim, u stanju izvršiti samo odrasli ljudi. Nadalje, saznajemo da je Isusova ljubav uzor za kršćansku ljubav: »Kako sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedan drugoga«. Kakva je bila Isusova ljubav? Možemo tu ljubav

izraziti u tri slike: Isusova ljubav bila je očinska, majčinska i bratska ljubav.
Isus je svoje učenike ljubio čvrstom, očinskom ljubavi, onako kako očevi ljube svoju djecu. Isus nije bio slab prema pogreškama svojih učenika. Petra je nazvao sotonom kada ga je ovaj htio odvratiti od muke; dvojici Zebedejevih sinova rekao je u oči da ne znaju što traže od njega kada su se natjecali za prva mjesta u nepostojećem ovozemaljskom Kraljevstvu Božjem; apostola Tomu je prekorio jer nije vjerovao onima koji su ga vidjeli poslije uskrsnuća; dvojicu učenika iz Emausa nazvao je bezumnima jer nisu bili voljni promišljati događaje velikog tjedna u duhu Pisama. Isus je odgajao svoje učenike, naučio ih je molitvi, protumačio im je Riječ Božju koja se odnosi na njega, dao im je upute kada ih je poslao na njihov prvi apostolski put. Isusova ljubav je i danas takva: muška, očinska: upozorava i nas, usmjeruje, odgaja.
Isus je ljubio svoje učenike i nježnom, zaštitničkom ljubavi, kao što majke ljube svoju djecu. Branio ih je kada su ih zločesti farizeji napadali jer nisu postili i nisu poštovali običaje predaka; pozvao ih je na usamljeno mjesto da se odmore, jer je vidio da su bili umorni; ljubazno ih je nazvao svojom dječicom u idiličnom raspoloženju posljednje večere; čak je i u trenucima svog uhićenja mislio na njih i štitio ih je, pozivajući vojnike da puste njegove da slobodno odu. Poslije uskrsnuća ljubazno ih je očekivao s doručkom na obali jezera kada tijekom noćnih napora nisu ulovili ništa. Isus i nas ljubi na taj način: nježno, majčinski, zaštitnički.
Isus je volio svoje učenike, ljubaznom, prijateljskom ljubavi. Rekao im je da ih od sada neće nazivati svojim slugama, već svojim prijateljima, kojima je otkrio tajne svog srca; mirno je spavao u njihovoj barci, kada su ovi isplovili u duboko more jer se pouzdao u njih, kao što se pouzdajemo u dobre prijatelje; otišao je s njima i na svadbu u Kanu. Prihvatio je svoje učenike onakvima kakvi su bili, zajedno s dobrim osobinama, vrlinama ali s manama. Isus i nas tako voli, ljubaznom, prijateljskom ljubavi.
Isus nam je, međutim, rekao i to da i mi trebamo tako ljubiti jedni druge. I naša ljubav treba biti označena znacima očinske ljubavi, što znači da možemo slobodno upozoriti drugoga ako skrene s pravog puta, ali i to da znamo stati uz drugoga i pomagati ga u njegovom traženju, poslu, naporu. I naša ljubav mora sadržavati majčinsko obilježje koje nas potiče da čuvamo drugoga od svake pogibelji, i da se sagnemo malima, posrnulima, potrebitima. Konačno, i naša ljubav treba biti bratska, s kojom prihvaćamo drugoga onakvim kakav jest zajedno sa svim dobrim osobinama, ali i slabostima.
Kako trebamo voljeti jedan drugoga, to smo saznali od samoga Isusa, velikog učitelja ljubavi. Kršćanin se može pohvaliti time da se upisao u najbolju školu: Isusovu školu, gdje ima najizvrsnijeg učitelja.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

TRINAEST UTORAKA U ČAST SV. ANTUNU

Ovo je deseti utorak u pripravi za blagdan sv. Antuna. Pobožnost je u 18,15.

SVIBANJSKE POBOŽNOSTI

Svake večeri u 17,50 sati je svibanjska pobožnost. Nakon pobožnosti slijedi večernja misa.

HODOČAŠĆE NA MARIJU BISTRICU

Kao i prošlih godina, župa sv. Nikole organizira hodočašće na Mariju Bistricu. Hodočasti se u subotu, 7. lipnja. Svi zainteresirani javite se u župu sv. Nikole.

HODOČAŠĆE NA TRSAT

Ove godine hodočastit ćemo Gospi Trsatskoj u subotu, 21. lipnja. Upisivat ćemo od 28. svibnja.

Sveta Rita, zaštitnica u beznadnim i teškim situacijama

Sveta Rita slavi se 22. svibnja. Na čelu je zadobila ranu koja ju je podsjećala na Isusovu trnovu krunu. Narod ju je odmah nakon smrti počeo štovati kao sveticu. Zaštitnica je bespomoćnih i beznadnih slučajeva.

Svetica je rođena prvih godina pontifikata pape Urbana VI. (oko 1381.), a umrla je 22. svibnja 1447. nakon 40 godina samostanskoga života, od toga 15 godina izvanrednih mističnih milosti, ali i mnogih patnji.
Sveta Rita je bila kći roditelja koji dugo nisu mogli imati djece. Želja za djetetom nagnala ih je na mnoge molitve pa se može reći da je Rita bila od Boga izmoljena. Jednostavni, dobri i bogobojazni roditelji nastojali su je odgajati u kršćanskom duhu. Već od malena bila je sjedinjena s Bogom, osobito u pobožnom razmišljanju o svom Božanskom Spasitelju, koga je žarkim srcem ljubila. U kući je imala kutić gdje se slobodno i nesmetano predavala svojim molitvama te izljevima ljubavi prema Isusu. Sanjala je o tome kako će postati redovnica i sva se predati Gospodinu. No, to se nije ostvarilo, jer su je obećali kao ženu nekome mladiću iz mjesta. Rita se morala veoma mlada udati, a zaručnik joj je bio sve prije nego dobar čovjek. Po naravi naprasit, brutalan, pa mu je Rita postala ne samo žena već i žrtva. Podnoseći njegovu tešku narav, nije se nikada ni riječju potužila, makar mu je kao ropkinja bila u svemu ovisna. Čak je morala pitati za dopuštenje ako je htjela i u crkvu poći. Ona je zlo u njemu nastojala pobijediti dobrim. Nije to išlo brzo, ali malo-pomalo svojom je blagošću i strpljivošću uspjela pobijediti vuka i pripitomiti ga. Njegovu je dušu privela k Bogu pa su neko vrijeme zajedno sretno živjeli. Riti su umrli roditelji i to je za nju bio težak udarac, a onda su uslijedili i drugi, baš kao na starozavjetnoga pravednika Joba. Jedne večeri, kad joj se muž vraćao kući, napao ga je neki čovjek i ubio. Htio se osvetiti, ali na tako svirep i neljudski način za jednu uvredu koja mu je prije bila nanesena. Nakon toga udarca u roku od godine dana umrla su joj i oba sinčića. Gospodin je uslišao molitvu majke koja je molila neka ih radije nevine uzme k sebi negoli dopusti da odrastu i onda se osvećuju ubojici svoga oca. Ona je gledala na ljudske uvrede i nepravde očima Evanđelja i